

[Inger Stilling Pedersen.]

synes jeg, at spørgsmålet er meget vigtigt, og jeg er meget spændt på svaret.

Handelsministeren (Nyboe Andersen):

Det er rigtigt, at det problem, der ligger bag fru Inger Stilling Pedersens spørgsmål, er et meget vigtigt og alvorligt problem, men deraf følger ikke, at et forbud mod, at unge køber stærke drikke i butikker, vil hjælpe meget på problemet. Vi har i mange år, op til 1970, haft sådan et forbud, en regel, der forbød handlende at udlevere stærke drikke til unge, der ikke var fyldt og heller ikke kunne antages at være fyldt 18 år, når der var grund til at formode, at de pågældende agtede at anvende varerne til eget forbrug. En sådan regel, som er meget, meget vanskelig at sikre sig overholdelsen af, kan ikke have indvirket væsentligt på unges menseskers alkoholforbrug; det var også en del af baggrunden for, at reglen blev ophævet med den nye restaurationslov i 1970.

Man har sådan et forbud i vore nordiske nabolande, men der er ikke noget, der tyder på, at det har influeret væsentligt på unges alkoholforbrug i disse lande sammenlignet med forholdene hos os. Undersøgelser af unges alkoholvaner i de nordiske lande tyder ikke på det.

Jeg må altså på det grundlag tvivle på, at det alvorlige problem, vi står over for, kan løses eller blot til en vis grad løses ved at udstede et forbud mod salg. Det er et forbud, der er alt for let at omgå, og allerede det er en grund til, at man ikke bør indføre det.

Men det alvorlige problem, alkoholmisbruget hos børn og unge er, må tages op i en større social og sundhedsmæssig sammenhæng, og det vil vi fra regeringens side være meget positive over for, som der ved flere lejligheder i svar på spørgsmål bl.a. fra medlemmer af venstres folketingsgruppe er givet udtryk for.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg takker for redegørelsen, selv om den nok var, som jeg havde ventet. Når jeg har rejst spørgsmålet, er det også for at sige til os alle sammen herinde, at vi har snakket om det, og vi har været positive meget, meget længe over for det, men alt imens stiger misbruget jo, og derfor er det tvungende nødvendigt for os, at vi prøver at

finde ud af, hvad kan vi gøre for at begrænse det. Jeg ved godt, at det er svært at få et forbud overholdt, men vi bør dog forsøge, om der ikke er en mulighed for på en eller anden måde at få begrænset det salg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Lis Starcke (DR)** til handelsministeren:

„Vil ministeren bekræfte, at beslutningen om at etablere en fælles EF-energi politik på ingen måde er bindende for Danmark i henseende til opførelse af A-kraftværker her i landet?“

(Spm. nr. 29).

Skriftlig begrundelse.

Der er endnu ikke truffet afgørelse om opførelse af A-kraftværker her i landet. Kravet om parlamentarisk og/eller folkelig kontrol med A-kraftværksopførelse var stærkt udtalt under folketingsdebatten om energipolitikken i foråret, og det vil på den baggrund være meget uheldigt, om den danske selvbestemmelsesret reelt er undermineret ved, at kompetencen til at træffe beslutning om A-kraftværksopførelse er flyttet til Bruxelles ved etableringen af en fælles energipolitik.

Lis Starcke (DR):

Under folketingsdebatten om energipolitikken i april i år var der et stærkt krav om en dybtgående forundersøgelse før eventuel opførelse af atomkraftværker i Danmark, og lige så stærkt var kravet om, at det skulle være folketingsret, der skulle beslutte og kontrollere, når de forskellige fordele og risici var undersøgt til bunds. Det blev også omtalt, hvor vigtigt det ville være, at befolkningen blev grundigt oplyst, fik god oplysning, om det hele, sådan at den, når folketingsret tog sin beslutning, syntes, at det var en rimelig beslutning, der var taget.

På baggrund heraf ville det være meget uheldigt, hvis den danske selvbestemmelsesret i virkeligheden er undergravet ved, at beslutningen om opførelse af atomkraftværker i Danmark egentlig træffes i Bruxelles som et led i den fælles energipolitik.

Jeg beder derfor handelsministeren om at give folketingsret den fornødne oplysning om dette alvorlige spørgsmål.